

กิตติบัตร
ที่
ให้
แก่นักเรียน
ที่
สอบ
ไล่
วิชา
ภาษาอังกฤษ
และ
สังคม
ของ
ประชากร
ใน
เขต
เมือง
ของ
ประเทศไทย

นางสาวกรรณิการ์ อักขรกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต

แผนกวิชาสังคม

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๕

100025

F'5053076

AN INDEX FOR MEASURING THE SOCIO-ECONOMIC STATUS OF THE
URBAN POPULATION IN THAILAND

Miss Kanikar Aksornkeol

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Demography)

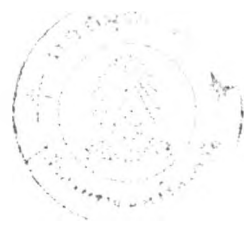
Department of Social Studies

Graduate School

Chulalongkorn University

1972

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอเชิญบัณฑิตวิทยาลัยที่มี
เป็นต้นมา ซึ่งโครงการศึกษาระดับอุดมศึกษามีปริมาณงานที่พอเหมาะ

สมชาย งามใจ
.....
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

สมชาย งามใจ
..... ประธานกรรมการ

สมชาย งามใจ กรรมการ

สมชาย งามใจ กรรมการ

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย อาจารย์ ดร. สุชาติ ประทีปจันทร์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ดัชนีที่ใช้วัดฐานะทางเศรษฐกิจและประชากรในเขตเมือง
ของประเทศไทย

ชื่อ

นางสาวกรรณิการ์ อภิขจรกุล

ปีการศึกษา

๒๕๑๕

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างมาตรวัดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายได้ ค่าชีพ กระแสนสินค้าบริโภคประเภท ถาวรและการศึกษา การทดสอบความถูกต้อง พิจารณาจากความสอดคล้องของมาตรวัดนี้กับดัชนีอื่น ๆ ที่วัดฐานะของครอบครัว เช่น ฐานะของครอบครัวในสายความสัมพันธ์ ความเพียงพอของรายได้อุปโภคบริโภค สถานภาพอื่น นอกจากนั้นยังได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิง พฤติกรรมของมาตรวัดนี้กับดัชนีลักษณะอื่น ๆ ทางประชากรของครอบครัว เช่น จำนวนบุตร จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ จำนวนบุตรเกิดรอด สมาชิกในครัวเรือน และเชื้อชาติ การสร้างมาตรวัดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวหรือของหัวหน้าครัวเรือน ดังกล่าวซึ่งมีประโยชน์ต่อการกำหนดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว จาก ข้อมูลที่มีความคลาดเคลื่อนน้อย ดัชนีใดที่มีประโยชน์ต่อการศึกษาดังกล่าว ที่เกี่ยวข้องกับ การแบ่งฐานะของประชากรที่ศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลที่ได้มาจากโครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาว เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจและประชากรในเขตเมือง ดำเนินการ โดยสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในระหว่างเดือนเมษายน - พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนและภรรยาและสตรีที่สมรสแล้ว ในครัวเรือนที่คำเป็นตัวอย่าง

มาตราวัดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่สร้างขึ้น อาศัยปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
 ก่อการศึกษา อาชีพ และการมีสินค้าบริโภคประเภทถาวรไว้ในกรอบวงโดยมีการ
 ใ้คะแนนอาชีพทั้งสาม การให้คะแนนนี้ทำได้โดยอาศัยการกระจายความถี่สะสม
 (Ogive) จากจุดสัมพันธ์ (Coordinates) ของจำนวนปีการศึกษา กับเกณฑ์อัตรา
 ส่วนร้อยสำหรับคะแนนการศึกษา จุดสัมพันธ์ของคะแนนสินค้าบริโภคประเภทถาวรกับ
 เกณฑ์สำหรับเกณฑ์อัตราส่วนรายสินค้าบริโภคประเภทถาวร คะแนนอาชีพก็อัตราส่วน
 ร้อยกำหนดจากระดับการศึกษาเฉลี่ยและคะแนนสินค้าบริโภคประเภทถาวรของแต่ละอาชีพ
 มาตราวัดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม (Socio-economic Status) ของแต่ละ
 ครอบครัวหรือของหัวหน้าครัวเรือนพิจารณาจากคะแนนอัตราส่วนร้อยของการศึกษา คะแนน
 อัตราส่วนร้อยของสินค้าบริโภคประเภทถาวรและคะแนนอัตราส่วนร้อยของอาชีพของหัว
 หน่าครัวเรือน ซึ่งได้ทดสอบหาความสัมพันธ์ของมาตราวัดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม
 นี้กับดัชนีทั้งสามพบความสัมพันธ์โดยตรงค่อนข้างสูง และเมื่อนำมาตราวัดนี้ไปทดสอบ
 ความถูกต้องและความเชื่อถือได้โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีตัวฐานะของกรอม
 ครัว เช่น ความพอเพียงของรายได้ ฐานะของครอบครัวในสายตาผู้สัมภาษณ์ และสภาพ
 บ้าน ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันโดยตรงและค่อนข้างสูง แสดงว่ามาตราวัดที่สร้างขึ้น
 มีความถูกต้องและเชื่อถือได้พอสมควร

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมาตราวัดที่สร้างขึ้นนี้กับลักษณะทาง
 เศรษฐกิจสังคมและประชากรต่าง ๆ เช่น จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ จำนวนบุตรเกิด
 รอด จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ ความสัมพันธ์ที่พบนี้มีความสัมพันธ์ในทางลบ ส่วนความสัมพันธ์
 ระหว่างเชื้อชาติและฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมนี้ พบว่าพวกเชื้อชาติไทยส่วนใหญ่มี
 ฐานะดีกว่าชนเชื้อชาติจีน แต่พวกไทย-จีนมีฐานะดีกว่าสองพวกแรก ส่วนพวกกลุ่มอื่น ๆ
 ไม่มีฐานะดี

สรุปผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้คือ มาตราวัดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่
 สร้างขึ้นมีความถูกต้องและเชื่อถือได้พอสมควร พอที่จะนำไปกำหนดแบ่งแยกฐานะทาง
 เศรษฐกิจและ/หรือทางสังคมของประชากรได้

The constructed socio-economic measure is based on the household heads' number of complete school years, occupation and possession of certain consumer durable items, by assigning scores to the three variables. The scoring system is based on the cumulative percentage frequency distribution of the household heads' characteristics. Based on the number of school years the person completed, an educational score was assigned. The coordinates of the material possession score provides a score on the household's possession of consumer durable items. The material possession score is based on the frequency of items appearing in the urban households. The most frequently appeared item has the least score. The occupational score is based on the average number of school years completed and the consumer durable items possessed by the members of the specific occupation. The overall measure of the household head's socio-economic status is based on the average of the educational score, the score on the possession of the household consumer durables and the occupational score. By the manner in which it was constructed, the socio-economic status measure is closely related with the three variables. When testing the validity and reliability of the measure with other social and economic indices of the household such as adequacy of income, household economic condition from the interviewer's viewpoint and housing condition, the measure shows remarkable consistency. This indicates that the measure is adequately valid and reasonably reliable.

Furthermore the thesis also examines the relation between the socio-economic measure, on one hand, and the number of pregnancies, live births, living children, on the other hand the relationships were found to be negative. It is also found that the Thai ethnic group is somewhat better than the Chinese but the Thai-Chinese seems to be better off than both groups. The "other" ethnic group concentrates mostly in the upper socio-economic group.

In conclusion the study indicates that socio-economic measure so constructed is reasonably valid and reliable enough to be used for classifying the population into various socio-economic groups.

กิติกรรมประกาศ

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอแสดงความรู้สึกขอบคุณเป็นอย่างสูงต่อ สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้ให้ทุนการศึกษาชั้นปริญญาโทตลอดเวลา ๒ ปี พร้อมช่วยทุนในการทำวิทยานิพนธ์สำหรับปริญญา สังคมวิทยามหาบัณฑิต ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณสำหรับความกรุณาอย่างสูงสุดของท่านอาจารย์หลายท่านในการที่ได้ให้คำแนะนำ เสนอแนวทาง ชี้แจงข้อบกพร่อง อาทิเช่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ ผู้อำนวยการสถาบันประชากรศาสตร์ ที่ได้กรุณาแนะนำหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ ตลอดจนกรุณาแก้ไขข้อบกพร่องบางประการ อาจารย์ ดร. สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ อาจารย์ประจำสถาบันประชากรศาสตร์และคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ควบคุมการวิจัย ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำ ชี้แจงถึงปัญหาต่าง ๆ ในทุก ๆ ด้าน และดูแลอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาที่เขียนวิทยานิพนธ์ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงด้วยดี รองศาสตราจารย์ พันโทเลื่อม ลัทธิพันธ์ อาจารย์ประจำแผนกวิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้ความกรุณาแนะนำและช่วยเหลือในการใช้เครื่องจักรกลสถิติ ตลอดจนอาจารย์สมชาย ทะยานยง อาจารย์กอบกุล ภัทรนิจัญญ์ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องของหน่วยคอมพิวเตอร์ ไรแอนต์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่องจักรกล

รวมทั้งขอขอบพระคุณอาจารย์นิพนธ์ เทพวัลย์ อาจารย์เทียนฉาย กิระนันท์พน แห่งสถาบันประชากรศาสตร์ที่กรุณาให้คำแนะนำทั่ว ๆ ไป และอาจารย์เสาวลักษณ์ เปี่ยมปิติ กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง สุดท้ายขอขอบพระคุณอาจารย์สุคตสวาท คีตโรจน ที่ช่วยให้งานแต่ละชั้นตอนของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ดำเนินไปด้วยความสะดวก คุณน้าเพชร สมาชิกพันธ์คุณสุวินชฌ ธรรมวัช เป็นกำลังสำคัญในการประสานงานทุกด้าน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกระดับในแผนก UNIVAC บริษัทวิมมิต อินคัสเทรียล จำกัด เจ้าหน้าที่ลงรหัส พนักงานพิมพ์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ และนักเรียนทุนทุกคนของสถาบันประชากรศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ข
รายการตารางประกอบ	ฅ
รายการตารางภาพประกอบ	ก
บท	
๑. บทนำ	๑
๒. ระเบียบวิธีวิจัย	๒๒
๓. การให้คะแนนการศึกษา	๒๒
๔. การให้คะแนน สินคาวรี โภคประเภทดาว	๓๓
๕. การให้คะแนนอาชีพ	๕๐
๖. การให้คะแนนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม	๖๙
๗. การทดสอบความถูกต้อง การทดสอบทั่วไปโดยอาศัยสหสัมพันธ์และการวิเคราะห์แบบถดถอย (Regression Analysis)	๗๕
การทดสอบสมมติฐานที่สร้างขึ้นกับปัจจัยทางฐานะเศรษฐกิจและสังคม	๘๑
การทดสอบสมมติฐานที่สร้างขึ้นกับปัจจัยทางฐานะประชากรบางประการ.....	๑๐๖
๘. บทสรุปและขอเสนอแนะ	๑๒๓
บรรณานุกรม	๑๒๙
ภาคผนวก	๑๓๑
ประวัติการศึกษา	๑๔๓

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑. อัตราส่วนรอยของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามอายุ	๑๗
๒. อัตราส่วนรอยของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามระดับการศึกษา	๑๘
๓. อัตราส่วนรอยของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามอาชีพ	๑๙
๔. อัตราส่วนรอยของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามฐานะของครอบครัว	๒๐
๕. อัตราส่วนรอยของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามเชื้อชาติ	๒๑
๖. จำนวนหัวหน้ากริ้ว เรือนและอัตราส่วนของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามจำนวนปีการศึกษา	๒๕
๗. อัตราส่วนรอยของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามระดับการศึกษาและอาชีพ.....	๓๑
๘. จำนวนและอัตราส่วนรอยของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามคะแนนสินค้าบริโภค	๔๑
๙. อัตราส่วนรอยของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามคะแนนสินค้าบริโภคประเภทดาวร การศึกษาและประเภทของสินค้า	๔๔
๑๐. อัตราส่วนรอยของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามระดับการศึกษา อายุ และคะแนนสินค้าบริโภคประเภทดาวร	๔๗
๑๑. อัตราส่วนรอยของประชากรจำแนกตามจำนวนปีการศึกษาของแต่ละกลุ่มอาชีพ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนปีการศึกษา	๕๑
๑๒. อัตราส่วนรอยของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามคะแนนสินค้าบริโภคประเภทดาวรและอาชีพ	๕๗
๑๓. คะแนนสินค้าบริโภคประเภทดาวรของอาชีพ คะแนนการศึกษาของอาชีพและคะแนนอาชีพของประชากรในเขตเมือง	๖๐
๑๔. อัตราส่วนรอยของหัวหน้ากริ้ว เรือนจำแนกตามอาชีพ อายุ และคะแนนสินค้าบริโภคประเภทดาวร	๖๓

ตารางที่

หน้า

๑๕. การกระจายความถี่ของคะแนนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม..... ๒๕

๑๖. จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ๓๑

๑๗. มีดัชนีเอกลักษณ์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตัวสัมประสิทธิ์การผันแปรของลักษณะต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง จำแนกตามอายุของหัวหน้าครัวเรือน ๓๔

๑๘. เมตริกของตัวสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง (ทุกหมวดอายุ) ๓๕

๑๘.๑ เมตริกของตัวสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง (อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี) ๓๗

๑๘.๒ เมตริกของตัวสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง (อายุ ๒๐ - ๒๔ ปี) ๓๘

๑๘.๓ เมตริกของตัวสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง (อายุ ๒๕ - ๒๙ ปี) ๔๐

๑๘.๔ เมตริกของตัวสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง (อายุ ๓๐ - ๓๔ ปี) ๔๑

๑๘.๕ เมตริกของตัวสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง (อายุ ๓๕ - ๓๙ ปี) ๔๓

๑๘.๖ เมตริกของตัวสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง (อายุ ๔๐ - ๔๔ ปี) ๔๔

ตารางที่

๑๘.๗	เมตริกของตัวสัมพันธ์เชิงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ที่แสดง ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง (อายุ ๔๕ - ๔๙ ปี)	๘๕
๑๘.๘	เมตริกของตัวสัมพันธ์เชิงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ที่แสดง ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง (อายุ ๕๐ - ๕๔ ปี)	๘๖
๑๘.๙	เมตริกของตัวสัมพันธ์เชิงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ที่แสดง ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง (อายุ ๕๕ - ๕๙ ปี)	๘๘
๑๘.๑๐	เมตริกของตัวสัมพันธ์เชิงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ที่แสดง ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของครอบครัวในเขตเมือง (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป)	๘๙
๑๘.	อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ สังคม ระดับการศึกษา คะแนนดัชนีบริโภคระยะเทดาวร์ อาชีพ จำนวน ปีการศึกษา และประเภทของดัชนีบริโภคระยะเทดาวร์	๙๑
๒๐.	อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ อายุ และการศึกษา	๙๖
๒๑.	อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ สังคม ความพอเพียงของรายได้ ฐานะของครอบครัวในสายตามุมมอง ชนบทบ้าน พันบ้าน ฝ่ายบ้าน หลังคามาน และชนบทบริเวณบ้าน	๑๐๓
๒๒.	อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ สังคม อายุ และฐานะของครอบครัวในสายตามุมมอง	๑๐๗

ตารางที่ ๕

๒๓. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังกม อายุ และความพอเพียงของรายได้ ๑๑๑

๒๔. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังกม และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ๑๑๒

๒๕. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังกม และจำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ ๑๑๙

๒๖. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังกม อายุ และจำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ ๑๒๒

๒๗. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังกม และจำนวนบุตรที่เกิดรอด ๑๒๗

๒๘. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังกม อายุ และจำนวนบุตรที่เกิดรอด ๑๒๘

๒๙. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังกม และจำนวนบุตรมีชีวิตอยู่ ๑๓๔

๓๐. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังกม และจำนวนบุตรในอุดมคติของภรรยาหัวหน้าครัวเรือน ๑๓๕

๓๑. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังกม อายุ และจำนวนบุตรในอุดมคติของภรรยาหัวหน้าครัวเรือน ๑๔๑

๓๒. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังกม และจำนวนบุตรในอุดมคติของหัวหน้าครัวเรือน ๑๔๖

๓๓. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังกม อายุ และจำนวนบุตรในอุดมคติของหัวหน้าครัวเรือน ๑๔๘

๓๔. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและ
 อายุและความสอดคล้องของจำนวนบุตรในอุดมคติของหัวหน้าครัวเรือน
 และภรรยา ๑๕๔

๓๕. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามเชื้อชาติ อายุ และฐานะ
 ทางเศรษฐกิจและสังคม ๑๕๕

ตารางภาพประกอบ

ตารางภาพที่	หน้า
๑. การกระจายความถี่สะสมอัตราส่วนร้อยละของคะแนนการทักษา	๒๘
๒. การกระจายความถี่สะสมอัตราส่วนร้อยละของคะแนน สินทรัพย์โลกประเภทดาว	๓๘
๓. ตัวอย่างการหาคะแนนอาชีพของนักวิชาชีพและ บริหาร	๕๕
๔. การกระจายความถี่สะสมอัตราส่วนร้อยละของคะแนนการทักษา	๗๒
๕. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม	๑๑๓
๖. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามจำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ ของภรรยาหัวหน้าครัวเรือนและฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม	๑๒๖
๗. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามจำนวนบุตรเกิดรอดของภรรยา และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม	๑๒๘
๘. อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามจำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ และ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม	๑๓๕
๙. อัตราส่วนร้อยละของความถี่ของการบุตรในอุดมคติภรรยาหัวหน้าครัวเรือนจำแนก ตามจำนวนบุตรในอุดมคติ	๑๔๓
๑๐. อัตราส่วนร้อยละของความถี่ของการบุตรในอุดมคติของหัวหน้าครัวเรือนจำแนก ตามจำนวนบุตรในอุดมคติ	๑๔๗